

برگزاری بزرگترین اجتماعات عزاداری و ارائه خدمات گسترده رفاهی و فرهنگی در دهه آخر صفر

پای سوگواران امام رضا علیه السلام

خیل سیاه پوشان زائر کم کم از دروازه ها و رودی های شهر وارد مشهد می شدند؛ کرور کرور، ده ها و صدها هزار دل داده مصیبت زده از غم و اندوه فراق و شهادت رسول خدا (ص) و فرزندانش؛ امام حسن مجتبی علیه السلام و امام رضا علیه السلام...

جمعیت انبوه بود و نیازمند پذیرایی و خدماتی در شان میزبانی که امام است و رؤف است و کریم؛ لذا خادم حضرت به میدان آمدند، با تمام قوا و امکانات.

خادمان آستان قدس رضوی از صدر تا ذیل در تمام بخش های آستان مقدس در آماده باش کامل و آماده خدمت به زائران دور و نزدیک شده بودند؛ از هفته های پیشتر از دهه پایانی ماه صفر...

گروهی از خادمان کار سیاه پوش کردن حرم را با کتیبه های عزای عهده گرفتند؛ گروهی دیگر عهده دار خدمات رفاهی زائران از جمله خدمات صندلی چرخدار، خدمات فرش آرایی، دفاتر امانات و پیداشدگان، چاپخانه ها و مهمانسراها و ده ها خدمت دیگر شدند تا به شایستگی از زائران و مهمانان امام همایم پذیرایی کنند. اگر چه برای زائر دل شکسته که برای اقامه عزای شهادت

هنوز اربعین حسینی به پایان نرسیده بود که خیل کاروان های زائر و دل داده ارباب کربلا از همان بهشت نورانی بین الحرمین میل مشهد الرضا کردند؛ کربلایی های ارباب به همراه کرور کرور ایرانی اربعین نرفته، دلشان در روزهای پایانی ماه صفر برای سلطان خراسان به تپش در آمده بود؛ بی قرار و بی تاب شده بود و همان شد که رودهایی سیاه پوش از سراسر ایران و حتی ورای مرزهای این سرزمین به سمت حرم هشتمین امام شیعیان سرازیر شد تا تصویری تماشایی از دریای شیفتگان عزادار و خادمان خدمت گزار و نگاه و حضور معنوی و مهربان امام را به نمایش بگذارند و قابی جاودانه شود.

دهه پایانی صفر، مشهد حال و هوای غریبی داشت؛ یک سر سیاه پوش بود و خونی سنگین اما آرامش بخش روی آسمان شهر سایه انداخته بود؛ شاید برای همین «آرام جان ها» شعار محوری این دهه اعلام شده بود؛ آرام جان ها با تاسی از ویژگی انیس و النفوس بودن امام رضا علیه السلام و آرامش بخش بودن بارگاه ملکوتی ایشان برگزیده شد.